

Nevndarbroytingin í Pf. Eurofisk:

Skrásetingin hefur einki fingið at vita

Hóast tveir av nevndarlimunum longu einaferð í summar fór úr nevndini í Pf. Eurofisk, er hetta enn ikki fráboðað Partafelagsskrásetingini. Heldur ikki, hvørjir teir nýggju nevndarlimirnir eru

Söslalurlur visti í gjár at siga, at Hans Jørgen Remmer saman við konuni Irene í summar er farin úr nevndini í Pf. Eurofisk.

Um orsökurnar til, at tey bæði ikki longur sita í nevndini, sigur Hans Jørgen Remmer við Söslalurlur, at ymiskar uppfatanir av virki felagsins hava ført til, at hann og konan ikki longur eru við í nevndini.

Men hóast hetta, so hevur Hans Jørgen Remmer tó ikki selt burturav partapeningi sínum í felagnum, og Söslalurlur skilur, at tað er heldur ikki uppá tal í løtuni.

Treytin er tveir føroyskir tróðingar

Treytinar, tá partafeløg verða sett á stovn í Føroyum, eru at tveir tróðingar av teimum, ið eru við í partafelagnum, skulu vera føroyingar.

Pf. Eurofisk varð í 1989 skrásett sum partafelag í Føroyum við 50.000 krónum í partapeningi, og sambært teimum upplýsingum, Partafelagsskrásetingin er vitandi av, er nevndin mannað við hesum trimum fólklunum: Denis Paul Maurice Bracqbien, ið er formaður, og hjúnunum Hans Jørgen og Irene Remmer.

Men nevndin varð broytt í summar, og hóast nakrir mánaðir nú eru farnir síðani tað hendi, er Partafelagsskrásetingin ikki vitandi um, at broytingar eru farnar fram í nevndini.

Vanligt er, at Partafelagsskrásetingin skal hava fatur á slíkum upplýsingum

innan 30 dagar eru gingir frá, at tær eru farnar fram. Tað er so ikki hent í hesum førinum.

Eingi nøvn nevnd

Hvørjir teir báðir nýggju nevndarlimirnir í Pf. Eurofisk eru, fæst heldur ongastadni at vita.

Tá Söslalurlur seinna-partin hósdagin spurdi Hans Jørgen Remmer um, hvørjir nýggju nevndarlimirnir vóru, vildi hann ikki upplýsa

nøvnini á teimum fyri blaðnum. »Eg kann ikki siga tykkum, hvørjir nýggju nevndarlimirnir eru, men teir hava so funnið tvey nýggj fólki at seta í nevndina,« var alt, ið fæst burturúr honum.

Söslalurlur fekk fyrra-partin í gjár hendur á fransmanninum Denis Paul Maurice Bracqbien, men hann vildi heldur ikki upplýsa fyri blaðnum, hvørjir teir báðir nýggju nevndarlimirnir í Pf.

Eurofisk eru.

»Alt er lógligt!«

»Men eg kann fortelja tykkum, at partafelagið er fult lógligt, og at einki skeiðt er farið fram,« segði fransmaðurin, longu áðrenn blaðmaðurin á nakra hátt hevði

fregnast eftir nøkrum ólógligum.

»Talan er um tvey nýggj fólki, men eg kann ikki nú fortelja tykkum, hvønn talan er um,« segði Bracqbien.

Hetta kann tykjast ikki sorið lógið, og tað halda vit eisini, at tað er.

Vórðu tveir nýggir nevndarlimir valdir í nevndina longu einaferð í summar, er lógið, at nøvn teirra skulu haldast loyniliga, nú nakrir mánaðir eru farnar afturum.

Almennar upplýsingar

Eisini er lógið, at einki er sagt frá á Partafelagsskrásetingini, ið eigur at hava slíkar upplýsingar um hendi. Upplýsingar, ið heldur ikki eiga at vera loyniligar, men alment tilgongiligar.

Freistandi er at halda, at

Hans Jørgen Remmer saman við tveimum av fransmannunum.

Mynd: Sjørður Skaale

Eurofisk leigaði Tvøroyrar Flakavirki til einaferð í vár. Nú er nevndin broytt, og ívasamt er, um felagið leigar nakað virki aftur. Mynd: Kalmar

nevndin í Pf. Eurofisk als ikki hevur funnið avloysarar til Hans Jørgen og Irene Remmer, men tað er ikki gott at vita, so leingi sum eingin vil siga nakað, og so leingi eingin nøvn verða upplýst.

Men er fólki ikki funnið at manna teir báðar »føroysku« tróðingarnar í nevndini, er heldur ikki sorið lógið, at illa liggur fyri at nevna tey...

hj.

Tvær ætlanir

Í rættliga drúga tíð hevur ikki so nógv verið at hoyrt um virkseini hjá Pf. Eurofisk, ið rættliga ofta var í brennideplinum, tá felagið leigaði Tvøroyrar Flakavirki til einaferð í vár.

Men hóast tað, verður sambært nevndarformanninum Denis Paul Maurice Bracqbien framvegis arbeitt við ymsum ætlanum:

»Vit hava tvær ætlanir á skránni, sum eg tíverri ikki kann siga tær nakað um júst nú,« sigur hann. »Tað er ov tæðliga at koma inná tað, sum er, men um ikki so nógv dagar skuldi okkurt verið klárt,«

Bracqbien vil tó siga so

mikið sum tað, at onnur ætlanin gongur út uppá at flyta heilan og óviðgjórdan fisk av landinum, og at hin ætlanin meira gongur út uppá at viðgerða fiskin eitt sindur, áðrenn hann verður útluttur.

»Og viðvíkjandi tí at vit kanska hava hug at keypa eitt virki ella bygning, kann eg heldur ikki siga nakað um í løtuni,« sigur hann. »Eg kann tó siga so mikið sum tað, at vit helst vildu sloppið undan at keypt, um vit kundu fingið eina ella aðra góða leiguavtalu við okkurt virki. Men enn eru ongar avgerðir tiknar.«

hj.